

NAPOSE SAVIJEN NA JEDNOM MJESTU

Uskrs, C

Djeci na vjeronauku koji puta ispitujemo jesu li bili dobri, uredni, spremaju li svoje stvari, drže li u redu svoju sobu. I mi odrasli znademo biti neuredni (kako tko, rekle bi dame). Današnje nam evanđelje pripovijeda kako je Isus bio uredan čak i kod svoga vlastitog uskrsnuća. Pomislimo: nakon što je Isusa narod odbacio i prezreo, osudio na smrt i razapeo te nakon što je Isus u strašnim mukama umro, dolazi uskrsno jutro. Kako bismo mi postupili? Izjurili van iz groba, dotrčali do svojih prijatelja i klicali: „Vidi što mi je Bog učinio! Živ sam!“ A onda bi netko za nama doviknuo: „A ostaviti red iza sebe? Što je s plahtama i ubrusom? Nećeš valjda to ostaviti razbacano!“ Rekli bismo: „Kao da je to važno!“ Međutim, za Isusa je i to bilo važno. Čuli smo današnje evanđelje. Kad je ušao u Isusov prazan grob učenik „*ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu.*“ Za neke je to dokaz uskrsnuća, jer, vele, da je Isusovo tijelo bilo ukradeno, kradljivci u žurbi ne bi ostavili red iza sebe. Međutim, što za nas danas znači ta urednost, taj red?

Bit će vam zacijelo poznato da riječ *đavao* dolazi od grčke riječi *diabolos*, što označava onoga koji razbacuje, koji čini nered. Upravo je tako i opisana posljedica prvoga grijeha: prvi su ljudi iznevjerili Boga i odmah nakon toga nastupio je nemir i nered. Spoznali su da su goli, obuzeo ih je stid, uplašili su se i sakrili pred Bogom. I kad ih je Bog „uhvatio na djelu“, počeli su se međusobno optuživati. Od tada svaki grijeh unosi razdor, nered, nespokojstvo, nesreću, kako od grijeha Kainova, preko grijeha Davidova, preko grijeha Judina, pa sve do naših dana. Izgleda da je na djelu *diabolos*, razbacitelj, rušitelj, upropastitelj, upravo onako kako veli Pismo: „*Đavlovom je zavišću došla smrt u svijet*“ (Mudr 2,24).

I onda, kad je izgledalo da je po Pilatovoj nepravednoj presudi i po mržnji i zavisti židovskih prvaka konačno svijetom zavladao nered, grijeh i smrt, Isus je zorom svoga uskrsnuća učinio posvemašnji preobražaj. Smrt je bila pobijedena. nepravda nadvladana, tamu Velikoga petka zamijenilo je vedro uskrsno jutro. „*Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?*“ (1 Kor 15,55). Nikada više Napasnik, Rušitelj i Razgraditelj neće imati vlasti i moći nad Božjim službenicima. Nikada više Zlo neće moći imati zadnju riječ. Kristovim uskrsnućem, svako nasilje počinjeno nad čovjekom, pa i sama smrt pobjeđuju se snagom Kristovog uskrsnuća. I od tada ništa više nije kao prije: „*Je li tko u Kristu, novi je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastata*“ (2 Kor 5,17)

I ne samo čovjek. Ubrus koji je Krist stavio i savio napose na jedno mjesto označava posvemašnje spasenje. Krist sve dovodi u red. Od čovjeka pa sve do žive i nežive prirode, tako da se ono konačno spasenje ostvaruje na svemu stvorenju: „*I stvorenje će se osloboditi robovanja pokvarenosti, da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje*“ (Rim 8,21). Neće tada biti zavisti, mržnje, tjeskobe ili smrtnog straha. Nastupa novo nebo i nova zemlja: „*Evo, sve činim novo*“ (Otk 21,5).

Ta su vremena Kristovim uskrsnućem već započela. Po krštenju Krist uskrsli već u nama djeluje snagom svoga Duha. Dao Bog da već danas budemo navjestitelji i svjedoci novine života u Kristu.

Zvonko Pažin